

Інформаційна картка

Автор: Розмаріна Ольга Анатоліївна

Інформаційна картка учасника конкурс «Учитель року»

1.	Прізвище, ім'я, по батькові	Розмаріна Ольга Анатоліївна
2.	Які вищі навчальні заклади закінчили, у якому році, спеціальність за дипломом	В 2006 році закінчила інститут іноземних мов Вінницького державного педагогічного університету ім. М.Коцюбинського. Спеціальність - німецька та англійська мови. В 2008 році закінчила Тернопільський національний економічний університет, спеціальність - економіка і підприємництво. Фінанси.
3.	Педагогічний стаж роботи	9 років
4.	Місце роботи (найменування навчального закладу відповідно до статуту)	Заклад "Загальноосвітня школа I-III ступенів №3 ім. М.Коцюбинського ВМР"
5.	Посада	Вчитель англійської та німецької мов
6.	Кваліфікаційна категорія	Друга кваліфікаційна категорія
7.	Звання	
8.	Класи, в яких викладаєте	5, 6 класи (англійська мова), 6,7,8 класи (німецька мова)
9.	Посилання на власний Інтернет-ресурс	http://olgarozmarina.blogspot.com
10.	Педагогічне кредо	«Хай буде вчитель дзеркалом добрих звичаїв: і чого навчає або навчати збирається, те саме, як на зразкові, хай показує на самому собі»

11. Інноваційні форми роботи та технології, що використовуєте

Останнім часом досить широко увійшов у вжиток термін «інноваційні педагогічні технології».

Слово **інновація** має латинське походження і в перекладі означає оновлення, зміну, введення нового. У педагогічній інтерпретації **інновація** означає нововведення, що поліпшує хід і результати навчально-виховного процесу.

У сучасній освіті існує певний парадокс: невідповідність між стратегічною метою освіти (а саме всебічний розвиток особистості дитини), закладеною в нормативних документах, і реальною діяльністю загальноосвітнього навчального закладу (надання учням певної суми знань, вироблення вмінь, набуття навичок, контроль та оцінювання цих знань і вмінь).

Розв'язати цей парадокс покликані сучасні освітні технології, виникнення й розвиток яких зумовлені ступенем розвитку суспільства й науки. Так, наприклад, розвиток кібернетики й обчислювальної техніки зумовив розвиток програмованого навчання, дослідження закономірностей розвитку та механізмів людського мислення – проблемного навчання тощо.

Ефективне навчання іноземних мов потребує від педагога не лише досконалого володіння мовою, а й професійної майстерності в організації навчальної діяльності учнів з оволодіння іншомовною діяльністю. Процес навчання реалізується завдяки зусиллям двох його учасників – педагога і учня. Але стосовно керування цим процесом, визначення його стратегії і тактики, тут головна роль належить педагогу.

Навчання іноземної мови неможливе на сучасному етапі без використання новітніх технологій, методик та програм. І тому у своїй педагогічній діяльності я намагаюсь використовувати різноманітні інноваційні форми роботи та технології. А саме:

в елементи технології особистісно-орієнтованого навчання: “театралізація”;

в елементи проектних технологій: “мистецькі міні-проекти”, “виготовлення листівок”;

в елементи технології критичного мислення: “мозковий штурм”, “асоціативний куш”, “читання з елементами графічних позначок та малюнків”, “сенкан (п’ятирядок)”;

в елементи комп’ютерних технологій: випуск тематичних бюлетенів, створення презентацій в програмі Microsoft Power Point.

Оскільки методичною проблемою, над якою я працюю уже п’ятий рік, є «Застосування проектних форм роботи для вивчення іноземної мови», найбільшу увагу приділяю проектним технологіям.

Проектна робота – одна з найбільш цікавих методик, які може використовувати вчитель. Ця методика дозволяє:

в ефективно реалізувати комунікативний підхід у навчальному процесі з іноземної мови, а саме: вивчення мови через особисту діяльність учня, оволодіння мовою у процесі спілкування;

в забезпечити активну практику для кожного учня групи з метою формування в учнів необхідних вмінь і навичок мовленнєвої діяльності, а також лінгвістичну компетенцію на рівні, визначеному програмою;

в знайомити учнів із краєзнавчою тематикою і шукати способи їх включення в активний діалог культур, щоб вони сприймали мову як засіб між культурної взаємодії.

Навчальний проект – це спільна навчально-пізнавальна, дослідницька, творча або ігрова діяльність учнів, які мають спільну мету, застосовують однакові засоби і методи діяльності, спрямовані на досягнення спільного реального результату, потрібного для розв’язання вагомої проблеми. У процесі проектної діяльності учні набувають такі вміння:

в планувати свою роботу, попередньо передбачаючи можливі результати;

в використовувати різноманітні джерела інформації;

в самостійно збирати матеріал;

в аналізувати і зіставляти факти, аргументувати свою думку;

в приймати рішення;

в установлювати соціальні контакти (розподіляти обов’язки, взаємодіяти один з одним);

в створювати “кінцевий продукт” – матеріальні носії проектної діяльності;

в представляти створене перед аудиторією, оцінювати себе та інших.

Але слід пам’ятати, що хоча інноваційні педагогічні технології й вимагають високої активності учителя й учня, враховують психологічні й особисті риси всіх учнів, вносять індивідуальні корективи в навчальний процес, сприяють прояву та зростанню самостійності учнів, все ж таки вони не забезпечують усім учням однаково високого результату розвитку й навченості.

12. Автопортрет учасника « Я-педагог і особистість»

Розмірковуючи про свій життєвий шлях, я чудово розумію, що не можу провести грань, де закінчується моя робота і починається особисте життя. Напевно, це і є моя дорога. Я не працюю педагогом, я - педагог. Мені подобається бути вчителем. У дитинстві мріяла бути лікарем. Але, як часто буває, батьки не сприйняли мого вибору. Тому довелося змиритися і погодитися з їхньою порадою. Були сумніви, але зараз я дуже вдячна своїм найріднішим людям

Прийшовши до школи, я зрозуміла, що не отримувала такого задоволення від життя, як в школі. Школа - найдивніша країна, де кожен день не схожий не попередній, де кожна мить - це пошук чогось нового, цікавого, де немає часу нудьгувати, сваритися і витрачати час на порожнє, де кожен учень - це будівельник майбутнього, а значить всі жителі цієї країни відповідають за майбутнє, де весь час треба квапитися, стати цікавим для людей, що оточують тебе, залишатися цікавим завжди, дарувати тим, хто оточує тебе, свою енергію, знання, уміння, квапитися дізнаватися про нове, квапитися не запізнитися. Тому в цій країні уживаються лише найстійкіші, найтерплячіші, наймужніші, найщиріші, найвідповідальніші, найдобріші, найцікавіші і найдивніші люди. І називають їх вчителями.

І я поспішаю. Я хочу. Я хочу бути жадібною до знань, вражень, подій, до всього передового. Хочу дивитися на світ широко розкритими очима. Хочу обрушитися всією своєю потужністю на нецтво, підлоту, лицемірство. У тому житті, яке я обрала сьогодні, потрібно багато терпіння, мужності і стійкості. Дуже багато.

Сьогодні, упевнено ступаючи на дорогу педагогічного пошуку, розумію, що потрібно багато що зробити. багато що знати в педагогіці, треба освоювати нові програми, вивчати нову техніку, читати енциклопедії, довідники. У цій різноманітності точок зору, позицій, підходів важливо вибрати потрібне для себе, вибрати власну позицію. І я вчуся. Вчуся весь час.

У перші роки роботи з дітьми для мене було дивно, чому діти погано сприймають інформацію, коли все так елементарно, просто і зрозуміло. Це нам, дорослим, зрозуміло, а їм - ні. Цей урок я засвоїла не відразу. Тому, вважаю, що справжній вчитель той, хто здатний спуститися з висот своїх знань до незнання учня і разом з ним зробити сходження.

Проходячи на урок, та і просто спілкуючись з дітьми, я розкриваю їм своє світовідчуття, свою систему цінностей, ставлення до всього, що відбувається довкола, несу їм те, що цікаво мені. І це повинно бути щиро. Будь-яка фальш буде помічена і може розчарувати, поранити юні душі.

Роль педагога полягає в тому, щоб сприяти розвитку здібностей дитяти, усвідомлювати себе особою у взаєминах з іншими людьми і світом в цілому, осмислювати свої дії, прогнозувати і оцінювати свої результати, розвинути самостійність, ініціативу, творчий потенціал.

Кожен вчитель засмучується, побачивши на уроках нудьгуючих осіб, коли ж учні працюють захоплено, азартно, то і вчитель отримує задоволення. Якщо після дзвінка учні зі мною, а не біжать «стрімголов» в коридор, якщо після уроків вони приходять до мене з питаннями, це означає, все нормально, це означає, я змогла їх зацікавити, це означає, у мене вийшло. Уміння захопити учнів своїм предметом, як мені здається, і є педагогічна майстерність, до якої ми всі прагнемо.

На своїх уроках я часто розмовляю з дітьми на цю тему, бажаючи викликати у них інтерес до здобуття знань. Розповідаю про своє навчання в школі, в університеті, про те, як ці знання згодилися в моєму житті. Намагаюся кожному на прикладах пояснити, як йому в житті згодяться знання, отримані на моїх уроках. Учневі цікаве все те, що зачіпає його людсько-емоційну сферу, викликає тривогу, хвилювання і переживання.

Всіма цими вище викладеними моментами я керуюся у своїй роботі. Серед них немає більш чи менш важливих, головних і другорядних. Вони взаємодіють і кожен з них є окремою ланкою єдиної системи виховання і навчання.

...І знову дзвенить дзвінок з уроку. Але завтра знову урок, і післязавтра урок, і будуть вони різні, але найкращі ті, коли учні сперечаються, запитують, висловлюють свої думки. Найприємніші хвилини, коли вони говорять, що урок сподобався, а для того, щоб урок сподобався, у ньому мають бути родзинки. І завдання вчителя - знайти ці родзинки.

Даю згоду на внесення інформації до бази даних та публікацію матеріалів у періодичних освітніх виданнях□□